

**ਐੱਸ ਐੱਸ ਸਾਰੋ, ਜੇ,
ਅਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ
ਬਨਾਮ
ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ - ਜਵਾਬਦਾਰ
CWPNo 2008 ਦਾ 1261**

10 ਅਗਸਤ। 2009

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950—ਅਨੁਛੇਦ- 14,15,16 ਅਤੇ 226/22 7— ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887—ਐੱਸ. 16—ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਨਿਯਮ,—ਆਰ.ਆਈ. 15 ਅਤੇ 17—ਲੰਬਰਦਾਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਚੋਣ— ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ, ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚੇ-ਸਮਝੇ ਹੋਣ—ਪੰਜਾਬ ਭੂਮੀ ਮਾਲ ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਰਾਸਤੀ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। -ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਿਚਾਰਨ ਹੈ। ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਹੇਠਲੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੭)

ਅੱਗੋਂ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ - ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਇੱਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ

ਰੈਵੇਨਿਊ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 15, ਪਹਿਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(ਪਰਾ ੯)

ਅੱਗੋਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ- ਕਿ ਹੇਠਲੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਹੈ

ਉਸ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਣ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੰਬਰਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

(ਪਰਾ 10)

ਜੇ.ਐਸ., ਬਿੰਦ। *ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।*

ਐਚ ਐਸ ਗਿੱਲ ਡਿਪਟੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜਨਰਲ ਪੰਜਾਬ। *ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਕ ਨੰਬਰ 1 ਤੋਂ 4.*

5.5. *ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਲਈ ਰੰਗੀ. ਐਡਵੋਕੇਟ ਕਾਲਕ.*

ਐਸਐਸ ਸਰੋਂ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ 11 ਜਨਵਰੀ, 2008 (ਅਨੁਲੱਗ-ਪੀ. 11) ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਮਾਲ), ਪੰਜਾਬ ਚੰਡੀਗੜ੍ਹ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(2) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਪਹਿਲਾਂ ਪਿੰਡ ਬੁਰਜ ਸਿੱਧਵਾਂ ਦਾ ਲੰਬੜਦਾਰ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਤ 29 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਹੋਈ। 2004 ਵਿੱਚ ਲੰਬੜਦਾਰ ਦੀ ਉਕਤ ਅਸਾਮੀ ਨੂੰ ਭਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਮੰਗਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੱਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਅਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਅਤੇ ਸੁਖਚੈਨ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ

5) ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ-ਕਮ-ਸਹਾਇਕ ਕਰਨਲ ਲੈਕਟਰ ਦੂਜਾ ਦਰਜਾ, ਮਲੋਟ ਆਪਣੇ 17 ਜੂਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ। 2004 (ਅਨੁਲੱਗ-P.3) ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਪਾਇਆ। ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਿਤਾ ਸਵਰਗੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਪਿੰਡ ਦੇ ਲੰਬੜਦਾਰ ਸਨ ਅਤੇ ਸ. ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਲੰਬੜਦਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਉਹ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਬੁਰਜ ਸਿੱਧਵਾਂ ਦਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ ਵਿਅਕਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਆਪਣਾ ਦਸਵੀਂ ਦਾ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਬੁਰਜ ਸਿੱਧਵਾਂ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਵੀ ਆਪਣੀਆਂ ਸਿਫਾਰਸ਼ਾਂ (ਅਨੁਲੱਗ-ਪੀ. 4) ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵਾਂ ਪਾਇਆ। ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ। ਮਲੋਟ।- 24 ਜੂਨ, 2004 ਦੀ ਆਪਣੀ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਹੀਂ ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਨਾਂ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਵੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ ਗ੍ਰੇਡ 1-ਕਮ-ਐਸ.ਡੀ.ਐਮ., ਮਲੋਟ, - ਮਿਤੀ 5 ਜੁਲਾਈ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ / 2004 ਨੂੰ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਦੀ ਯੋਗਤਾ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ 15 ਕਿੱਲੋ (ਏਕੜ) ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਅਤੇ ਸੁਖਚੈਨ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ: 5) ਦੇ ਆਪਣੇ ਨਾਂ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੋਵੇਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਹਾਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੁਖਚੈਨ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 5) ਮਲੋਟ ਵਿਖੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਪਿਤਾ ਗੁਰਬਖਸ਼ ਸਿੰਘ ਨੇ 1977 ਤੋਂ 2004 ਤੱਕ ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲੰਬੜਦਾਰ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਮੁਲਾਜ਼ਮ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਸੁਖਚੈਨ ਸਿੰਗਲ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5) ਦੇ ਪਿਤਾ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਇੱਕ ਹਲਫੀਆ ਬਿਆਨ (ਅਨੁਲੱਗ-ਪੀ.7) ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਸੀ ਕਿ ਅਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਨੇ ਲੰਬੜਦਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਮਦਦ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਇੱਕ ਪੜ੍ਹਿਆ ਲਿਖਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸਿਆਣੇ ਵਿਅਕਤੀ। ਇਸ ਲਈ, ਉਸਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੰਬੜਦਾਰੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਈ। ਜਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਮੁਕਤਸਰ।- ਮਿਤੀ 30 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ (ਅਨੁਲੱਗ-ਪੀ.8) ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੀ ਤੁਲਨਾਤਮਕ ਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ। ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਦੋਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ। ਅਮਨਦੀਪ ਸਿੰਘ (ਪਟੀਸ਼ਨਰ) ਸਰਕਾਰੀ ਹਾਈ ਸਕੂਲ ਵਿੱਚ ਕਲਰਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸੁਖਚੈਨ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 5) ਮਲੋਟ ਵਿਖੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਕੰਪਨੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ 15 ਕਿੱਲੋ ਜ਼ਮੀਨ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ: 5)

ਕੋਲ ਆਪਣੀ ਕੋਈ ਜ਼ਮੀਨ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਤਬਾਦਲੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਲਕ ਬਣ ਗਿਆ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੂਜੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਭਾਵ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਵੱਧ ਯੋਗ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 15 ਅਤੇ 17 ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਡਿਫਾਲਟਰ ਬਣਨ 'ਤੇ, ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੰਬੜਦਾਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਸੀ ਅਤੇ ਲੰਬੜਦਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਤੋਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਨਾਮ ਦੀ ਸਿਫਾਰਸ਼ ਸਾਰੇ ਹੇਠਲੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਰਿਪੋਰਟ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ, ਮੁਕਤਸਰ।- ਮਿਤੀ 30 ਸਤੰਬਰ, 2004 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ (ਅਨੁਲੱਗ- P.8) ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੰਬੜਦਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ। ਸੁਖਚੈਨ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬ ਨੰ: 5) ਨੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੁੰਦਿਆਂ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ, - 22 ਦਸੰਬਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ / 2005 (ਅਨੁਲੱਗ-ਪੀ.9) ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਸਨਦ ਨੰਬਰਦਾਰੀ ਮਿਤੀ 18 ਜਨਵਰੀ, 2005 (ਅਨੁਲੱਗ-ਪੀ. 10) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸੁਖਚੈਨ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬ ਨੰ: 5) ਨੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਮਾਲ), ਪੰਜਾਬ ਅੱਗੇ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਥੇ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਸਹੀ ਚੋਣ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲੇਯੋਗ ਸਰਕਾਰੀ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਬਿਰਾਜਮਾਨ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮੇਂ ਪਿੰਡ ਤੋਂ ਬਦਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਇਸ ਨਾਲ ਪਿੰਡ ਦੇ ਵਸਨੀਕਾਂ ਅਤੇ ਮਾਲ ਅਫਸਰਾਂ ਨੂੰ ਅਸੁਵਿਧਾ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਉਹ ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਉਸ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਸਾਰੇ ਕੰਮਕਾਜੀ ਦਿਨਾਂ 'ਤੇ ਸਵੇਰੇ 9.00 ਵਜੇ ਤੋਂ ਸ਼ਾਮ 5.00 ਵਜੇ ਤੱਕ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਉਕਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਨਿਭਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਸੁਖਚੈਨ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ: 5) 31 ਸਾਲ ਦਾ ਨੌਜਵਾਨ ਅਤੇ ਊਰਜਾਵਾਨ ਅਤੇ ਜ਼ਿਆਦਾ ਪੜ੍ਹਿਆ-ਲਿਖਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਹੈ (ਸੁਖਚੈਨ ਸਿੰਘ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ: 5) ਉਸ ਸਮੇਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਫਰਮ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਯੋਗਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਉੱਤੇ ਇੱਕ ਕਿਨਾਰੇ ਸੀ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਦਾਅਵੇ ਦਾ ਲਾਭ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਇਹ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਾਨੂੰਨ ਹੈ ਕਿ ਵਿਰਾਸਤੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਉਦੋਂ ਹੀ ਵਜ਼ਨ ਦਿੱਤਾ

ਜਾਣਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਦੋਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਮੈਰਿਟ ਵਿੱਚ ਬਰਾਬਰ ਹੋਣ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਲੰਬੜਦਾਰ ਦਾ ਦਫਤਰ ਕੋਈ ਵਿਰਾਸਤੀ ਦਫਤਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਲੰਬੜਦਾਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਦੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਹ ਵੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਲੰਬੜਦਾਰੀ ਇੱਕ ਦਫਤਰ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕੋਈ ਇਨਾਮ ਜਾਂ ਤੋਹਫ਼ਾ, ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਨੂੰ ਮਹਿਜ਼ ਸਨਮਾਨ ਜਾਂ ਸ਼ਿੰਗਾਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਨਾਰਾਜ਼ ਹੋ ਕੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ।

(3) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਿਅਕ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਹੇਠਲੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਧੀਆ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਕੋਈ ਰੋਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਸਮੇਤ ਸਾਰੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ। ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਦੇ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ (ਅਨੁਲੱਗ- P.7) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਦਾ ਪਿਤਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ (ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ) ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਆਪਣਾ ਦਾਅਵਾ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

(4) ਜਵਾਬ ਵਿੱਚ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਇਜ਼ ਅਤੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲੇਯੋਗ ਪੋਸਟ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਲੰਬਾਰਦਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਸਮੇਂ ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਵਿਖੇ ਤਾਇਨਾਤ ਹਨ। 27 ਫਰਵਰੀ, 2009 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ (ਅਨੁਲੱਗ-ਆਰ 12) ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਅਨੁਸਾਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਮੁੱਖ ਦਫਤਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸਿੱਖਿਆ ਅਫਸਰ (ਸੀਨੀਅਰ ਸੈਕੰਡਰੀ), ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਦੇ ਦਫਤਰ ਵਿਖੇ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(5) ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ 27 ਫਰਵਰੀ, 2009 ਦਾ ਹੁਕਮ

(ਅਨੁਲੱਗ-ਆਰ 12) ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਨਕਲ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਬਿਨਾਂ ਆਧਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਸਿਆਸੀ ਸਬੰਧ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ।

(6) ਮੈਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਚੁੱਕਾ ਹੈ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ-ਕਮ-ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ 2nd ਗ੍ਰੇਡ, ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ-ਕਮ-ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ 2nd ਗ੍ਰੇਡ, ਐੱਸ.ਡੀ.ਐੱਮ-ਕਮ-ਸਹਾਇਕ ਕੁਲੈਕਟਰ 1 ਗ੍ਰੇਡ, ਜ਼ਿਲਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਅਤੇ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ, ਫਿਰੋਜ਼ਪੁਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਧੇਰੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਪਾਇਆ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਬੁਰਜ ਸਿੱਧਵਾਂ ਦੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ (ਅਨੁਲੱਗ-ਆਰ 4) ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਸੁਖਚੈਨ ਸਿੰਘ (ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5) ਦੇ ਪਿਤਾ ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਆਪਣੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹਲਫਨਾਮਾ (ਅਨੁਲੱਗ-ਆਰ 7) ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਹੈ।

(7) ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਸੁਪਰਵਾਈਜ਼ਰੀ ਰਿੱਟ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਮਾਲ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਬੈਠਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 1) ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਐਕਟ, 1887 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਹੈ। ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮਾਮਲਾ ਦਰਜ ਕਰੋ ਅਤੇ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਓ ਕਿ ਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸ ਦੇ ਹੇਠਲੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੋਚਿਆ ਅਤੇ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਹੇਠਲੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀਆਂ ਖੋਜਾਂ ਵਿਗੜਦੀਆਂ ਹਨ ਜਾਂ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਗੈਰ-ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਵਿਚਾਰਨ ਹੈ।

ਸਿਰਫ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਅਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਸੰਭਵ ਹੈ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਲਈ ਹੇਠਲੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਵਿਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(8) ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਰਿਕਾਰਡ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਮਕਾਲੀ ਨਤੀਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਵਧੇਰੇ ਯੋਗ ਉਮੀਦਵਾਰ ਹੈ। ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਗਤ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਜਿੱਥੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਸ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ। ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਲੰਬੜਦਾਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਜਾਂ ਹਲਕੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕੋਈ ਘੋਰ ਬੇਨਿਯਮਤਾ, ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ ਪੇਟੈਂਟ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਾਰੰਟੀ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਕੁਲੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਸਿੱਟੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਗੰਭੀਰ ਬੇਨਿਯਮੀ, ਵਿਗਾੜ ਜਾਂ ਪੇਟੈਂਟ ਗਲਤੀ ਦੇਖੀ ਨਹੀਂ ਗਈ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਵੱਲੋਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੰਬੜਦਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ।

(9) ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਲੰਬੜਦਾਰ ਦਾ ਪੁੱਤਰ ਹੈ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਨਿਯੁਕਤੀ ਖਾਨਦਾਨੀ ਦਾਅਵੇ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਭਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵਿਨਿਊ ਰੂਲਜ਼ ਦੇ ਨਿਯਮ 15, ਪਹਿਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

“15. ਪਹਿਲੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲੇ।- ਹੈੱਡਮੈਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਨਿਯੁਕਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਹੋਰ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ 1 ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ-

(a) ਉਸਦੇ ਖਾਨਦਾਨੀ ਦਾਅਵੇ:

(b) ਜ਼ਮੀਨ ਦੇ ਮਾਲੀਏ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰ

ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਾਲੀ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿੱਚ ਜਾਇਦਾਦ; •

- (c) ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਰਾਜ ਨੂੰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ;
- (d) ਉਸਦਾ ਨਿੱਜੀ ਪ੍ਰਭਾਵ, ਚਰਿੱਤਰ, ਯੋਗਤਾ ਅਤੇ ਕਰਜ਼ੇ ਤੋਂ ਆਜ਼ਾਦੀ;
- (e) ਉਸ ਭਾਈਚਾਰੇ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵ ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਮੁਖੀ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ;
- (f) ਭਾਰਤ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅੰਦੋਲਨਾਂ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ।"

ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਯੋਗਤਾਪੂਰਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਤਾ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ।

(10) ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 5 ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੋਲ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲਾਯੋਗ ਅਹੁਦਾ ਹੈ ਅਤੇ. ਇਸ ਲਈ, ਉਹ ਲੰਬੜਦਾਰ ਦੇ ਕਾਰਜਾਂ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਚਾਰਨ ਸਮੇਂ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਖੁਦ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਨੌਕਰੀ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਉਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਢੁਕਵਾਂ ਪਾਇਆ ਸੀ। **ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਪੀਲਜ਼ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1)** ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਇੱਕ ਕੇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ, ਜੋ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਿਜਲੀ ਬੋਰਡ ਵਿੱਚ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ, ਨੂੰ ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਜਿਸ ਕੋਲ ਤਬਾਦਲਾਯੋਗ ਅਹੁਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਤਬਾਦਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਸਲ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲੈ ਸਕਦੇ ਸਨ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਕਲੈਕਟਰ, ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਵਿੱਤ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਉਕਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ

ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਆਧਾਰ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਮਾਮਲਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਤਬਾਦਲੇ ਯੋਗ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਹ ਸੀ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਸਮਰੱਥ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਹੈ ਕਿ ਬਿਜਲੀ ਵਿਭਾਗ ਵਿੱਚ ਸੇਵਾ ਕਰ ਰਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਲੰਬੇਦੇਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਦੋਵੇਂ ਉਮੀਦਵਾਰ ਭਾਵ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 5 ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। **ਕਾ ਮੇਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ**, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਹ ਨਿਯਮ 17 ਰੱਖਿਆ

- (1) 2002 (2)PLJ 456 (P&H)
- (2) 1973 PLJ 676 (DB)(P&H)

(11) ਪੰਜਾਬ ਲੈਂਡ ਰੈਵੇਨਿਊ ਰੂਲਜ਼ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਦੇ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਮਹੱਤਵ ਦਿੰਦੇ ਜਾਪਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪੁਰਸ਼ ਵੰਸ਼ਜ ਜਾਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਪੱਤੀ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਰੱਖਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਨਿਯਮ 17 (ii) ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਜਾਂ ਪਰਿਵਾਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਤਕਰਾ ਜਾਂ ਵਿਤਕਰਾ ਕਰਦਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਨਿਯਮ, ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਈ. ਇਸ ਲਈ, ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 14, 15 ਅਤੇ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਰੰਟੀਸ਼ੁਦਾ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦੇ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਉਕਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਧਿਆਨ ਰਹੇ ਕਿ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਨਿਯਮ 17 (ii) ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉੱਤਰਾਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਾ ਨਿਯਮ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਲੰਬੜਦਾਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪਹਿਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਉਮੀਦਵਾਰਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧਤ ਦਾਅਵਿਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਦਾਅਵਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਕਾਰਕਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 17 (ii) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਲੰਬੜਦਾਰ ਵਜੋਂ ਪਹਿਲੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਵਿਚਾਰੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਖ਼ਾਨਦਾਨੀ ਦਾਅਵੇ ਨੂੰ ਵਜ਼ਨ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਭ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮਹੱਤਵ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਯਮ 17 (ii) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, **ਕਰਨੈਲ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ)** ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਗੌਰਤਲਬ ਹੈ ਕਿ **ਸੁਖਮਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (3)** ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਜੇਕਰ ਉਹ ਲੰਬੜਦਾਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਯੋਗ ਅਤੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਤੱਥ ਕਿ ਹੇਠਲੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਸਰਕਾਰੀ ਦਫ਼ਤਰ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਉਸ ਨੂੰ ਵਧੇਰੇ ਯੋਗ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਵਿਦਿਅਕ

ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੇ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਮੁੜ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਪਾਰ ਕੀਤਾ, ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਹੇਠਲੇ ਮਾਲ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਰਖਾਸਤਕਰਤਾ ਨੂੰ I. ਅੰਬਰਦਾਰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜਾਂ ਅਤੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ।

(11) ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ, ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ 11 ਜਨਵਰੀ ਨੂੰ ਅਣਗੌਲਿਆ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। 2008 (ਅਨੁਲੱਗ-ਪੀ.ਆਈ.ਐਲ.) ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ